

Bestemmelsen i § 22, der indsattes under behandlingen i folketinget, har følgende ordlyd:

„Den i nærværende lovs § 3 fastsatte afgift nedsættes fra 1. januar 1958 med 5 pct. af den del af den afgiftspligtige værdi, der ikke overstiger 2 000 kr., og derefter yderligere med 10 pct. af samme værdi fra begyndelsen af hvert af de følgende kalenderår, indtil afgiften er nedsat med i alt 45 pct. af nævnte værdi.“

Den del af afgifterne, som herefter skal *aftropes*, svarer til det *merprovenu*, som loven vil indbringe ud over den gældende omsætningsafgift + det hidtidige dollartillæg, og som fremkommer ved, at alle køretøjer — med enkelte undtagelser — fremtidig skal erlægge den forhøjede afgift. Jfr. herved de indledende bemærkninger.

I § 23 er det fastsat, at 60 pct. af det beløb, som omsætningsafgiften af motorkøretøjer m. v. indbringer efter lovens ikrafttræden, *indgår i statskassen*, mens 40 pct. anvendes i overensstemmelse med reglerne i § 23 i lov nr. 312 af 20. december 1924, jfr. § 4 i lov nr. 176 af 14. juli 1927 og § 5 i lov nr. 134 af 28. april 1931. *Af sidstnævnte beløb tilfalder dog en fjerdedel forud vejfonden* i henhold til § 9, stk. 2, i lov om afgift af motorkøretøjer m. v., og der kan kun disponeres over denne del efter forud indhentet tilslutning fra folketingets finansudvalg.

For så vidt angår den del af omsætningsafgiften i henhold til den hidtil gældende lov nr. 25 af 31. januar 1946 med senere ændringer, som efter nævnte lovs § 22, stk. 2, er tilfaldet den dér omhandlede vejfond, kan der fortsat kun disponeres efter forud indhentet tilladelse fra folketingets finansudvalg.

Afsnit II. Udligningsafgiften.

Afsnittets paragraffer er sålydende:

„§ 24.

Af her til landet indførte personmotorvogne svares en udligningsafgift til statskassen.

§ 25.

Udligningsafgiften beregnes af indførselsværdien efter følgende satser: